

22 Μαΐου 2022

Βουτιά θανάτου»: Η πτώση του Ηλιόπουλου από τον 3ο όροφο στο «Μακρυκωσταίοι και Κοντογιώργηδες» μπροστά σε δεκάδες πολίτες

[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Θέατρο, Κινηματογράφος, Ντοκυμανταίρ, TV και Διαδίκτυο / Πολυμέσα - Multimedia](#)

Το πιο εντυπωσιακό... σάλτο μορτάλε στην ιστορία του ελληνικού κινηματογράφου

Πρόκειται για μία από τις κλασικές κωμωδίες του παλιού ελληνικού κινηματογράφου, απ' αυτές που και 10 φορές να την έχεις δει μπαίνεις εύκολα στον πειρασμό να το κάνεις και 11η.

Το «Μακρυκωσταίοι και Κοντογιώργηδες», η πρώτη απολαυστική σύμπραξη του Κώστα Χατζηχρήστου με τον Ντίνο Ηλιόπουλο, γυρίστηκε το 1959 και έκανε πρεμιέρα στις κινηματογραφικές αίθουσες το Φεβρουάριο του 1960, σε σκηνοθεσία Άλεκου Σακελλάριου και σενάριο του ίδιου και του Χρήστου Γιαννακόπουλου.

Βάσει αυτού, ο ράφτης στο επάγγελμα Ηλιόπουλος και ο Πυργιώτης κτηματίας Χατζηχρήστος είναι τα τελευταία αρσενικά μέλη δύο οικογενειών που κατάγονται από το ίδιο χωριό της Πελοποννήσου και το αμοιβαίο μίσος μεταξύ τους έχει εξελιχθεί σε μια βεντέτα διάρκειας 80 ετών.

Με αφορμή το πρόσφατο φονικό που διεπράχθη στο χωριό, στο οποίο σκοτώθηκε ένα μέλος από την κάθε οικογένεια, ο θείος του Στέλιου Κοντογιώργη (Ηλιόπουλος), τον οποίο υποδύεται ο Παντελής Ζερβός, πηγαίνει να βρει τον ανιψιό του στην Αθήνα, όπου διαμένει. Τον παροτρύνει επίμονα να σκοτώσει τον Θωμά Μακρυκώστα (Χατζηχρήστος) για να εκδικηθεί, τονίζοντάς του ότι αν δεν το κάνει θα τον προλάβει ο... εχθρός.

Το ίδιο ζητά από τον Θωμά, που εκτάκτως έχει μεταβεί στην Αθήνα για δουλειές και η θεία του Παρασκευή (Τζόλυ Γαρμπή). Οι τελευταίοι εκπρόσωποι των δύο οικογενειών αποδεικνύονται όμως - ευτυχώς - πολύ... κατώτεροι των περιστάσεων. Αμφότεροι είναι φιλήσυχοι άνθρωποι και δεν έχουν καμία διάθεση να διαπράξουν φόνο. Και απολύτως φυσιολογικά τρομοκρατούνται στην πληροφορία ότι κάποιος άγνωστος τους ψάχνει για να τους δολοφονήσει χωρίς προφανή λόγο. Το αποτέλεσμα είναι να κρυφτούν σε ένα απόμερο ξενοδοχείο, όπου εντελώς συμπτωματικά καταλήγουν να μοιράζονται το ίδιο δωμάτιο, χωρίς ο ένας να γνωρίζει ποιος είναι ο άλλος.

Κάποια στιγμή ο... κλοιός για τους δύο πρωταγωνιστές σφίγγει. Ο άγνωστος άνδρας που τους κυνηγά εντοπίζει το ξενοδοχείο που μένουν και με ένα δικάννο στην πλάτη φτάνει έως εκεί. Βάσει σεναρίου, αμφότεροι πρέπει να πηδήξουν από ένα παράθυρο διαμερίσματος 3ου ορόφου, το οποίο ήταν στη συμβολή Μπουμπουλίνας και Νοταρά, στο κέντρο της Αθήνας.

Η σκηνή με την πτώση που βλέπουμε μέχρι σήμερα είναι απολύτως αληθινή και γυρίστηκε χωρίς κασκαντέρ. «Ο Ηλιόπουλος με τον Χατζηχρήστο, που δεν είχαν

συνειδητοποιήσει τι θα πει να πηδάς από τόσο ψηλά, διασκέδαζαν με την ιδέα ότι θα κάνουν κάτι τέτοιο», έχει διηγηθεί ο επί χρόνιας φροντιστής της εταιρίας Φίνος Φιλμς, Παντελής Παλιεράκης.

«Στον τόπο του γυρίσματος, σε ένα δρόμο πίσω από το Πολυτεχνείο, είχε μαζευτεί πολύς κόσμος για να παρακολουθήσει αυτό το πραγματικά επικίνδυνο γύρισμα και πολλοί δημοσιογράφοι και φωτορεπόρτερ για να απαθανατίσουν το γεγονός. Είχε έρθει και η πυροσβεστική για να συνδράμει, μιας και οι δύο ηθοποιοί δεν θα έπεφταν φυσικά στο έδαφος αλλά πάνω σε εκείνο το μουσαμά που χρησιμοποιούσαν οι πυροσβέστες σε περίπτωση διάσωσης των εγκλωβισμένων σε φλεγόμενο σπίτι.

«Κι έφτασε η μεγάλη στιγμή για να αρχίσει το γύρισμα», προσθέτει ο Παλιεράκης. «Άντε όμως να πείσεις τον Χατζηχρήστο και τον Ηλιόπουλο να πηδήξουν, που μόλις ανέβηκαν στο μπαλκόνι και κοίταξαν κάτω τους έπιασε ίλιγγος. “Κώστα τι πάμε να κάνουμε; Κι εσύ κι εγώ έχουμε παιδιά”, είπε ο Ηλιόπουλος! Εμένα η καρδιά μου πήγαινε να σπάσει από την αγωνία και το φόβο μήπως συμβεί τίποτα κακό. Αλλά εκεί που είχαμε φτάσει δεν γινόταν να κάνουμε πίσω. “Κοιτάξτε παιδιά, θα πέσετε, γιατί αν δεν πέσετε θα σας γιουχάρουν από κάτω. Θα γίνετε ρεζίλι”, τους είπα. “Έτοιμοι, πάμε”, φώναξε ο Σακελλάριος».

Στο φιλμ φαίνεται να πέφτουν και οι δύο σε διερχόμενες καρότσες, αυτό όμως ήταν προϊόν μοντάζ. Ήταν ένα γύρισμα χωρίς επανάληψη φυσικά, καθότι τέτοιο... σάλτο μορτάλε, χωρίς ντουμπλάζ, έγινε για πρώτη φορά στην ιστορία του ελληνικού κινηματογράφου και μάλλον τελευταία. Η εντύπωση που έμεινε σε όλους τους συντελεστές της παραγωγής είναι ότι οι δύο πρωταγωνιστές δεν βούτηξαν τελικά από... ηρωισμό, αλλά από φόβο μήπως γίνουν ρεζίλι στο πλήθος που είχε συγκεντρωθεί κάτω από το κτίριο!

Ο ίδιος ο Ντίνος Ηλιόπουλος το επιβεβαίωσε αυτό, σε κοινή συνέντευξη του με τον Αλέκο Σακελλάριο το 1990, στην εκπομπή της ΕΡΤ «Τα αστέρια λάμπουν πάντα».

Χρησιμοποίησε τότε την έκφραση «πήδημα θανάτου» ως αυτό που περίμενε από κάτω η «λαοθάλασσα» και ανακάλεσε στη μνήμη του το φόβο που ένιωσε όταν ανέβηκε στο περβάζι και είδε «την τεράστια απόσταση» που τον χώριζε από το πυροσβεστικό «δίχτυ».

«Γυρίζω στον Κώστα και του λέω “Κώστα εγώ φοβάμαι”, εξιστόρησε τότε ο αείμνηστος Ηλιόπουλος, για να λάβει την εξής... εμπνευσμένη απάντηση του Χατζηχρήστου: «Δεν πειράζει, τώρα εκτεθήκαμε. Πέθανε!»

Πηγή: menshouse.gr